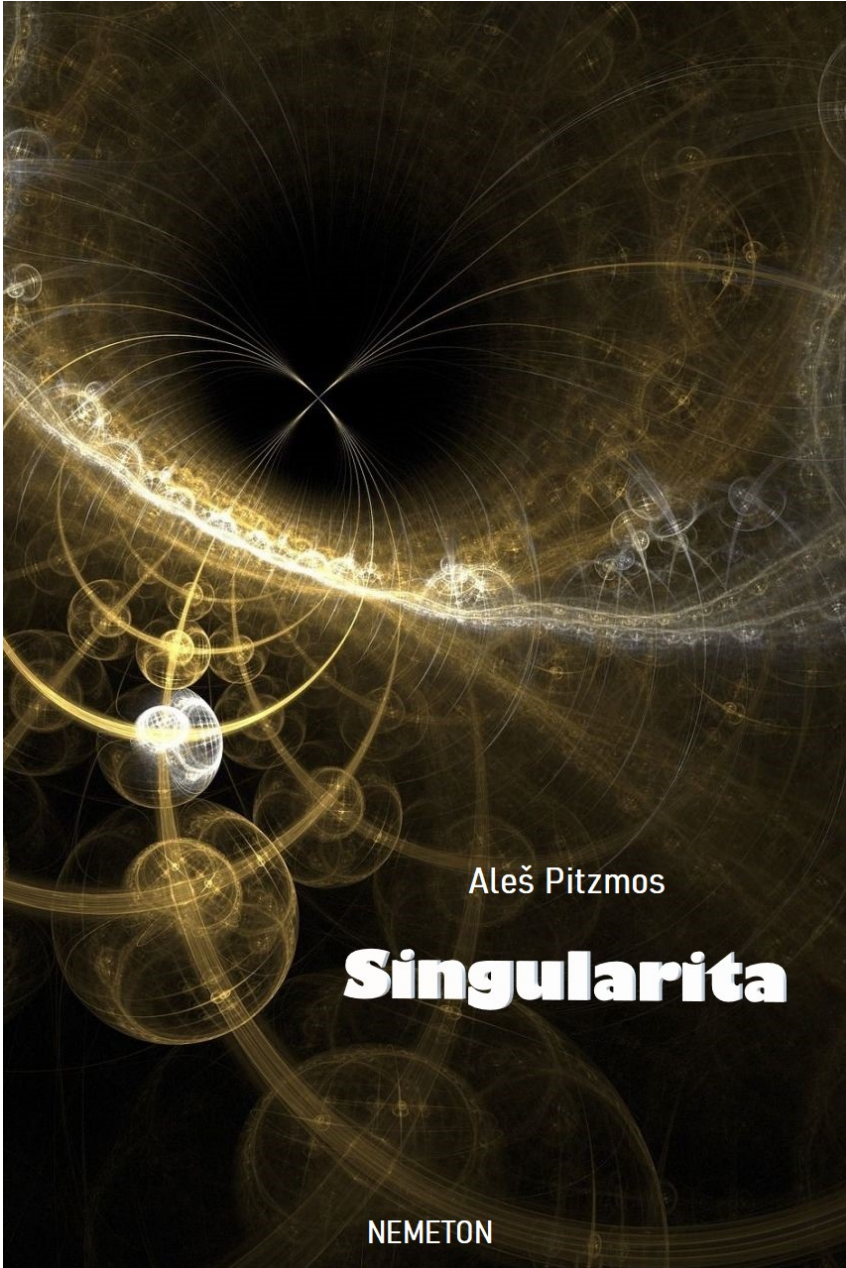

The background of the cover is a complex, dark brown fractal pattern. A bright, glowing yellow band, resembling a celestial object or a data stream, curves across the upper half of the image. Below this band, a small, detailed globe of the Earth is visible, surrounded by several translucent, overlapping spheres of varying sizes. The overall aesthetic is scientific and futuristic.

Aleš Pitzmos

Singularita

NEMETON

MEMETON

Aleš Pitzmos

Singularita

Nakladatelství NEMETON

Čáslav 2022

NEMETON

Aleš Pitzmos

Singularita

Copyright © Aleš Pitzmos, 2009, 2016

Cover © Pixabay

Czech edition © Aleš Pitzmos – NEMETON, 2022

ISBN 978-80-11-01765-1 (pdf)

ISBN 978-80-11-01766-8 (ePub)

ISBN 978-80-11-01767-5 (mobi)

Kdyby se mě někdo zeptal, kdo anebo co je Bůh, odpověděl bych mu, že nevím. Je to milý starý pán, dohlízející na nás odněkud z nebes, éterická bytost z ryzí energie, anebo něco nepopsatelného? Možná že je Bůh vesmírem – jak si potom jinak vysvětlit tu nádheru všude kolem nás: nekonečný prostor, hvězdy, galaxie, kvasary, pulsary... Život... Mohlo by něco z toho vzniknout náhodně, bez přičinění jakési vyšší nás přesahující inteligence? A je také náhoda, že tady teď sedím a přemýšlím právě nad tímhle? Možná že skutečně existuje jakási pohnutka, myšlenka, která to všechno rozpoutala.

Ať je to jak chce, já se brzy dozvím pravdu – uvidím Boha v jeho skutečné podobě. Vím totiž, že na téhle zatracené lodi zemřu. Takže sedím v centrále smířený s neodvratným a přemýšlím nad otázkami mučícími lidstvo od počátku věků. A taky nad člověkem, kterým jsem ještě před několika hodinami býval – předtím, než jsem se dostal do tohoto srabu.

Desmond Sommers, velitel týmu bravo ze záchranné lodi *Tristan*.

Ježíši, připadá mi to jako celá věčnost, ne jen těch pár hodin.

Rutinní akce. Jo, přesně tak tomu říkal ten parchant kapitán Makele. Jenže dá se za rutinu považovat mise v blízkosti té nejstrašlivější věci ve vesmíru? Ted' už vím, že ne...

Před třemi hodinami

Rozpřáhl jsem se a udeřil Boka přesně mířeným pravým hákem. Třicátník menšího vzrůstu – mimo jiné můj zástupce – se tvrdě rozplácl na zíněnce a nakvašeně si třel bradu.

„Sakra, říkali sme, že je to jen trénink!“ zavrčel. „Nebo ne,